Жозе-Марі Ередіа

Антоній і Клеопатра

Перекладач: Д.Павличко

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Вони дивилися з високого балкону,
Як сяє надовкруг задушлива блакить,
Як в чорній дельті Ніл знадливо мерехтить,
Мов просяваючи крізь голубу запону.

Він на руках тримав, немов дитину сонну,
Царицю — й серцем чув, як ніжно палахтить,
Як, знемагаючи, і гнеться, і тремтить
Прекрасна плоть її, що прагне так полону.

Вона, віддаючи вуста для цілувань,
То бліднучи, то знов ряхтіючи, як грань,
До імператора тулилася палкого.

А він, похилений, дивився в очі їй,
В них бачив далину, іскринок злотних рій
І море, по котрім тікає флот од нього.